

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi október hó 31. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Tolna Megyei Bíróság 5.B.95/2007/41. számú ítéletét megváltoztatja, és I.rendű vádlott halmazati büntetését 9 (kilenc) év fegyházra és 10 (tíz) év közügyektől eltiltásra, míg II.rendű vádlott büntetését 9 (kilenc) év fegyházra súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elkobozni rendelt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a II.rendű vádlottat, hogy fizessen meg az államnak 6.000 (hatezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget, míg a másodfokú eljárásban felmerült további 27.000 (huszonhétézer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosbításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása iránt, a vádlottak és védőik elsődlegesen felmentés, másodlagosan a minősítés megváltoztatása, valamint enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyész súlyosítást célzó fellebbezését azzal a kiegészítéssel tartotta fenn, hogy az I.rendű vádlott közügyektől eltiltására, valamint az ítélet 3.

oldalának b) pontjában felsorolt bűnjelek elkobzásának mellőzésére is indítványt tett.

A nyilvános ülésen a vádlottak és védőik változatlanul fenntartották bejelentett fellebbezéseiket.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

Az I.rendű vádlottat a Pécsi Városi Bíróság a 2006. június 23-án jogerőre emelkedett B.1822/2005/10. számú ítéletével a Btk.170.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntettének kísérlete miatt 45.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A 2901,96 gramm tömegű 10.946 darab „korona-9” megnevezésű extasy tableta tiszta hatóanyag-tartalma minimálisan 667 gramm MDMA; a 2300,04 gramm tömegű paszta tiszta hatóanyag-tartalma minimálisan 482 gramm amfetamin.

A jelentős mennyiség alsó határa MDMA esetében helyesen 20 gramm, amfetamin vonatkozásában helyesen 10 gramm.

Az I.rendű vádlott gépkocsijából lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma MDMA esetében 33,35-szörösen, amfetamin esetében 48,2-szeresen, összesen 81,55-szörösen haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát.

Az I.rendű vádlotti lakásán lefoglalt 122,19 gramm tömegű kokain tiszta hatóanyag-tartalma helyesen minimálisan 26 gramm. Ez a mennyiség helyesen tizenháromszorosan haladta meg a csekély mennyiség felső határát.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlottak védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során felderítette és megvizsgálta a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat. Azokat egyenként és összességükben is a logika szabályainak megfelelően értékelve, meggyőző érveléssel adott számot ténymegállapításairól, a vádlotti védekezések elvetésének okairól.

Az ügy egyik sajátossága volt, hogy a történések egy részét objektív bizonyítékok (a Vám- és Pénzügyőrség Közép-Dunántúli Regionális Nyomozó Hivatala által végzett megfigyelésről készült jelentés tartalma, a lefoglalás adatai, vegyész-szakértői vélemény) támasztották alá. Így kétséget kizáró bizonyossággal volt rögzíthető a vádlottak külföldi tartózkodása a 2006. november 13. és 17. napja közötti időszakban, a külföldről külön-külön, de azonos időpontban történő hazatérésük ténye, majd a II.rendű vádlott által bérelti lakás külön-külön történő megközelítése 2006. november 18-án. Ugyancsak objektív bizonyítékok alapján volt megállapítható a vádlottak lakásban tartózkodásának időtartama, távozásuk körülményei, valamint a kábítószer mérésének, csomagolásának ténye. Egyértelmű adatok álltak rendelkezésre arra nézve is, hogy a vádlottak a lakás elhagyása után konspirációra utaló körülmények között, más-más járművel indultakre, melynek során a később elinduló II.rendű vádlott útközben megelőzte I.rendű vádlottat. Nem képezhette vita tárgyát az I.rendű vádlott tetten érése során személygépkocsija motorházterében, illetve ai lakásán elrejtett kábítószer lefoglalásának ténye, továbbá ruházatának kábítószerrel való szennyezettsége.

Az elsőfokú bíróság helyesen vetette egybe a fenti, objektív bizonyítékon alapuló tényeket, illetve az ebből levonható következtetéseket a vádlottak védekezésével, és helytállóan foglalt állást azok elfogadhatósága, illetve elvetése kérdésében.

Helyesen ismerte fel, hogy a II.rendű vádlottnak az ügyben tett egyetlen, a tényekkel szembenálló vallomására tényállás nem alapítható. Minden alapot nélkülöz ugyanis az a védekezése, mely szerint nem volt köze a lefoglalt anyagmennyiséghez.

Az I.rendű vádlottnak az eljárás különböző szakaszaiban tett, eltérő tartalmú vallomásai közül helytállóan került sor az eljárás második szakaszában tett, a tényeket nem vitató, az egyéb bizonyítékokkal is összhangban álló előadásának elfogadására, valamint a bizonyítékokkal szembenálló védekezésének elvetésére. Így megalapozottan vetette el az elsőfokú bíróság e vádlottnak a birtokba vett, majd szállított anyagok mibenlétét, minőségét tagadó védekezését, illetve a II.rendű vádlott fenyegetésére történő hivatkozását. Utóbbi lehetőségét kizárták az elkövetés körülményei, többek között a több napon keresztül, egymástól részben térben és időben is elkülönülő elkövetői magatartások tanúsítása. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az I.rendű vádlott említett védekezésével szembenálló ténymegállapításai megalapozottak voltak.

A másodfokú bíróság a vádlottak védekezésének tarthatatlansága körében az elsőfokú bíróság érvelését kiegészítve az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek:

Az okirati bizonyítékok, az Interpol szerb, horvát, illetve német és osztrák irodájának tájékoztatása alapján nem vitatható, hogy korábban mindkét vádlottal szemben felmerült hasonló cselekmények megalapozott gyanúja. Miután ez a megállapítás okirati bizonyítékokon, az említett irodák hivatalos tájékoztatásán alapult, ezért ezek

valóság tartalma nem kérdőjelezhető meg, arra is figyelemmel, hogy a II. rendű vádlott több ország területét érintő tartózkodási tilalom hatálya alatt áll.

Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy a lefoglalt jelentős mennyiségű kábítószer értéke igen magas volt. Életszerűtlen és irreális ezért annak feltételezése, hogy ezeket az anyagokat bárki a vádlottak birtokába bocsátotta volna anélkül, hogy azok tényleges tartalmával, jellegével a vádlottak tisztában lettek volna. Ezen túlmenően az egyéb bizonyítékokkal, így megfigyeléssel, tettenéréssel, lefoglalással, szakértői véleményekkel igazolt tények is arra utalnak, hogy a vádlottak tudatában voltak a megszerzett anyagok birtoklásának, forgalmazásának büntetőjogi tilalmazottságával. Ezt támasztja alá, hogy a vádlottak az ország területét bár külön-külön, de órára azonos időpontban hagyták el, majd hasonló módon tértek vissza. Az I. rendű vádlott a kábítószer gépjárművében elrejtve csempészte az ország területére. Konspirációra utalt ai lakás megközelítése, elhagyása, majd a vádlottakre indulása során tanúsított magatartása, és hasonlóan erre utalt a hátizsákban lévő kábítószer járműben való elrejtésének ténye is. Nyilvánvaló az összefüggés aközött, hogy a II. rendű vádlott az általa viselt ruhákat kimosta, illetve, hogy az azokkal kapcsolatos szakértői vizsgálat kábítószerre utaló anyagmaradványt nem észlelt.

A fenti érveket is figyelembe véve az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak tudattartalmára; mindkét vádlott tisztában volt az országba behozott, birtokban tartott, és felé szállított anyag büntetőjogilag tilalmazott voltával.

Az elsőfokú ítélet tényállásának kisebb kiegészítését, helyesbítését részben az indokolta, hogy a másodfokú bíróság által beszerzett erkölcsi bizonyítvány szerint I. rendű vádlottat időközben a Pécsi Városi Bíróság jogerősen elítélte. Az elsőfokú ítéletben - feltehetően elírás folytán - helytelenül került meghatározásra az MDMA és az amfetamin vonatkozásában a jelentős mennyiség alsó határának megfelelő mennyiség. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a hatóanyag-tartalom kiszámításakor nem a vádlottak számára legkedvezőbb, hanem ennél némileg magasabb értéket vett figyelembe.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére és cselekményeik minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A felmentést célzó fellebbezések tehát nem voltak megalapozottak.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a védőknek a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Büntető jogegységi határozatára, valamint a BH 2002.175. számú eseti döntésére

utaló, a minősítés módosítását célzó jogi érveivel. Így nem osztotta a nyilvános ülésen kifejtett, a forgalmazói tevékenységet vitató, fogyasztói típusú cselekmény befejezett alakzatát előtérbe helyező érvelésüket.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Büntető jogegységi határozata szerint kábítószer hozatalomba az, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja. A forgalomba hozatal szükségszerűen együtt jár az átadással, de nem szűkíthető le a tényleges átadásra. Az ezzel a tevékenységgel szükségszerűen együtt járó átadás több résztevékenységből tevődhet össze. Így a forgalomba hozatal magában foglalja az eladók és a vevők felkutatását, a közvetítők igénybevétele, az előzetes megbeszéléseket, az áru megtekintését, megvizsgálását, a megállapodást, az áru tárolását, az átadás helyének előzetes felderítését, a szállítóeszköz és a kísérők biztosítását, stb., vagyis felölel minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer mások számára hozzáférhetővé váljon. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a forgalomba hozatal megkezdéseként értékelendő a forgalmazással összefüggő - fentebb említett - résztevékenységek bármelyikének a megvalósítása; befejezetté pedig akkor válik a bűncselekmény, amikor a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak lehetősége, hogy ahhoz mások is hozzájussanak (BH 2002.175).

Az idézett határozatok értelmében tehát a forgalomba hozatal olyan többmozzanátú cselekmény, amely az átadáson kívül egyéb résztevékenységeket, így a kábítószer birtokban tartását, csomagolását, szállítását, tárgyalások folytatását, vevők felkutatását is felöleli.

A vádlottak jelenlegi ügyében a külföldre utazásuk során megszerzett kábítószer I.rendű vádlott szállította Magyarországra, azt a vádlottak a II.rendű vádlott lakásán tárolták, ott átcsomagolták, majd a jelentős mennyiségű kábítószer szállítóeszközbe helyezték, és értékesítési céllalre indultak. Az értékesítés - amire I.rendű vádlott vallomásaiban utalt is - feltételezi az értékesítési csatornák előzetes felderítését, tárgyalások folytatását.

A vádlottak tehát több, a kábítószer pusztán birtoklásán túlmutató résztevékenységet végeztek, melyek a forgalomba hozatalt célozták, így magatartásuk - amint ezt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg - a Btk.282/A § (1) bekezdésének III. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének a Btk.16.§-a szerinti kísérletét valósította meg.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket hiányosan sorolta fel, és azokat nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

A cselekmény tárgyi súlyát alapvetően meghatározta a lefoglalt kábítószernek a jelentős mennyiség alsó határát mintegy nyolcvanszorosan meghaladó mennyisége, továbbá az a körülmény, hogy a minősítésen belül az egyik

legsúlyosabb elkövetési magatartás, a forgalomba hozatal volt megállapítható. Ezen túlmenően súlyosító körülmény mindkét vádlott vonatkozásában a társas elkövetés, illetve kisebb nyomatékmal I.rendű vádlott magyarországi elítélése azzal, hogy e büntetésére más jellegű és kisebb tárgyi súlyú bűncselekmény miatt került sor.

Mindkét vádlott javára nyomatékos enyhítő körülmény a cselekmény elkövetése óta eltelt hosszabb idő, amelynek teljes tartamát előzetes fogvatartásban töltötték; ez a nem magyar anyanyelvű személyek esetében nyilvánvalóan fokozott hátrányt jelentett. További enyhítő körülmény a cselekmény kísérleti szakban maradása, azonban ennek nyomatékát mérsékelte az a körülmény, hogy a befejezés a tettenérésre visszavezethetően maradt el. Az I.rendű vádlott vonatkozásában további enyhítő körülmény idős kora és megromlott egészségi állapota, hasonlóképpen ténybeli beismerő vallomása, amelynek nyomatékát azonban csökkentette, hogy az ügyben tettenérésre került sor, és beismerése a bűnösségre nem terjedt ki. A II.rendű vádlott esetében további enyhítő körülmény a két kiskorú gyermek tartása. II.rendű vádlott büntetlen előélete ugyanakkor nem enyhítő körülmény, részben a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya, részben pedig amiatt, hogy a külföldi állampolgárságú vádlott más országokban már összeütközésbe került a törvénnyel.

A halmazati büntetés alapja a Btk.85.§ (1) és (3) bekezdése értelmében I.rendű vádlott esetében öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Az irányadó büntetési tétel II.rendű vádlott vonatkozásában öt évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés.

A bűnösségi körülmények helyesbítésére és kiegészítésére figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott főbüntetések eltúlzottan enyhék, azok nem igazodnak a cselekmény tárgyi súlyához, valamint a vádlottak személyi társadalomra veszélyességének fokához. Az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetések tartamát ezért mindkét vádlottal szemben 9-9 év fegyházbüntetésre súlyosította.

Az ügyész súlyosítást célzó fellebbezése tehát alapos volt.

Megalapozott volt az ügyészi fellebbezés abban a részében is, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul mellőzte az I.rendű vádlottal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását. Az Alkotmány 70.§ (3) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban minden menekültként, bevándoroltként vagy letelepedettként elismert nagykorú személyt megillet az a jog, hogy a helyi önkormányzati képviselők és a polgármesterek választásán - amennyiben a választás, illetve a népszavazás napján a Magyar Köztársaság területén tartózkodik - választó legyen, valamint a helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen. A közügyektől eltiltás mellékbüntetését a Magyarországon tartósan letelepedett és a helyi önkormányzati választásokon választási joggal rendelkező nem magyar állampolgárral szemben is alkalmazni lehet (BH 1996.568). Az I.rendű vádlott bevándorlóként nyilvántartott horvát állampolgár, aki életvitelszerűen

Magyarországon él, tehát őt az említett választási jog megilleti. Miután őt szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és méltatlan a közügyekben való részvételre, ezért a másodfokú bíróság a Btk.53.§-a, valamint 55.§ (1) bekezdése alapján azok gyakorlásától eltiltotta.

Nem látott ugyanakkor indokot a másodfokú bíróság az ítélet bűnjelekre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatására. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú ítélet 3. oldalának b) pontjában felsorolt bűnjelek (ragasztószál, keverőszál, botmixer, fekete nyelű kés, robotgép, fémkanalak) nem tekinthetők a bűncselekmény elkövetési eszközeinek, így nem elkobzásuknak, hanem a lefoglalásuk megszüntetésének és kiadásuknak van helye.

A vegyészszakértői vélemény alapján megállapítható volt, hogy a fehér színű pormaradvánnyal szennyezett tárgyakon amfetamin származékot mutattak ki. Az irányadó tényállás szerint a vádlottak a megszerzett kábítószeret átcsomagolták, a massa állagú kábítószeret benzinnel vegyítették, és hűtőtasakba tették. Az elsőfokú bíróság ezeket a körülményeket helyesen értékelve vont következtetést arra, hogy a kábítószer átcsomagolására, benzinnel történő vegyítésére az említett eszközök igénybevételel került sor, tehát az eszközöket a forgalomba-hozatalhoz szükséges tényállási elem megvalósításához használták. Alappal emiatt nem kifogásolható a cselekmény elkövetéséhez eszközül használt tárgyak elkobzása.

A Be.155.§ rendelkezik a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, nem tartalmaz azonban rendelkezést arra, hogy az elkobozni rendelt bűnjelek lefoglalását is meg kellene szüntetni. Ezért az erre vonatkozó elsőfokú rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§(1) bekezdése alapján a vádlottak főbüntetését, az I.rendű vádlott mellékbüntetését, és az elkobzott bűnjeleket érintő részében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A II.rendű vádlottat a Be.381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére. A tolmácsolással és fordítással felmerült bűnügyi költséget a Be.339.§ (2) bekezdése alapján az állam viseli.

P é c s, 2008. október 31.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Tolna Megyei Bíróság 5.B.95/2007/41. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.94/2008/17. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - a 2008. évi

október hó 31. napján mindkét vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke